

2020-24-0151-00077

Skrivelse af 31. august 2020 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00122-19)

Ved kontrol i en kvægbesætning fandtes i en sygeboks en ko, som var uvillig til at rejse sig. Den stod med lavt hængende hoved og 'painface'. Yverets venstre bagkirtel var varm, hævet og hård, og der fandtes et ikke helet sår efter amputation af patten. Fodermesteren havde foretaget det operative indgreb med en beskærersaks uden forudgående bedøvelse eller smertebehandling. Koen var ikke tilset af dyrlæge i sygdomsforløbet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan Rådet tiltræde Landsbrugsstyrelsens dyrlæges vurdering om, at patteamputationen formentlig ikke har været uopsættelig?

Svar ad 1:

Det fremgår, at fodermesteren til afhøringsrapport af 28. april 2020 oplyste følgende:

"Den pågældende dag, ca. 2 uger før kontrollen, havde den pågældende ko det meget dårligt, idet der løb betændelse ud af den ene pat, koen var endvidere nedstemt... Adspurgt oplyste afhørte, at indgrebet ikke var uopsætteligt. Han kunne have tilkaldt en dyrlæge til at foretage indgrebet, men han vurderede at det var lettere og billigere, hvis han selv foretog indgrebet."

Der er ikke yderligere oplysninger om koens tilstand på dagen for det af fodermestreren udførte indgreb.

Rådet finder det helt overvejende usandsynligt, at patteamputationen skulle have være uopsættelig.

Spørgsmål 2:

Er der oplysninger i sagen som indikerer, at patteamputationen muligvis kan have været uopsættelig?

Svar ad 2:

Nej. Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Såfremt oplysningen om, at fodermester ... havde konstateret, at der løb betændelse ud af patten, lægges til grund, bedes Rådet besvare, hvorvidt dyrlæge burde have været tilkaldt for at tilse koen?

Svar ad 3:

Det fremgår af sagsoplysningerne, at koen var behandlet for yverbetændelse to gange i september 2019, og var goldet d. 25. oktober 2019, samt at koen cirka to uger før kontrollen d. 20. november 2019 fremstod nedstemt og med betændelse løbende fra den ene pat.

Af sagens oplysninger fremgår endvidere, at der i besætningen var flere besætningsdiagnoser for 'yverbetændelse' og 'yverbetændelse, smertebehandling'.

Lægges ovennævnte og sagsakterne til grund, finder Rådet, at koens tilstand gennem uger har været tydelig og erkendt, og at der burde være tilkaldt dyrlæge. Se endvidere svar ad 5.

Spørgsmål 4:

Såfremt oplysningerne i sagen om, at fodermester ... som lægmand foretog den omhandlende patteamputation med en beskærersaks og uden bedøvelse af koen, lægges til grund, anmoder jeg Rådet om at besvare, hvorvidt den beskrevne handling efter Rådets vurdering udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr. eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3.

Svar ad 4:

Rådet skal anføre, at Rådet udelukkende besvarer veterinærfaglige spørgsmål.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Af afhøringsrapport af 28. april 2020 fremgår, at fodermesteren oplyste, at *"han besluttede sig derfor til at amputere patten, hvilket han gjorde med en beskærersaks. Koen blev ikke bedøvet før indgrebet... Efter amputationen blev koen smertebehandlet med Metacam i et døgn."*

Lægges ovennævnte og sagsakterne til grund, finder Rådet, at patteamputation på køer er et operativt indgreb, der skal udføres på rette indikation og af en dyrlæge. Denne skal inden operationen bedøve og smertebehandle koen, således at patten kan amputeres uden at påføre dyret unødigt smerte, lidelse, angst eller væsentlig ulempe.

Rådet finder, at koen, ved at få amputeret patten med en beskærersaks uden forudgående bedøvelse og smertebehandling, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Koen har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 5:

Såfremt oplysningerne i sagen om koens almene tilstand på tidspunktet for Landbrugsstyrelsens kontrolbesøg lægges til grund, bedes Rådet besvare, hvorvidt den i tiden op til kontrolbesøget burde have været tilset af dyrlæge?

Svar ad 5:

Det fremgår af anmeldelse af 26. november 2019, at *"Ved kontrollen lå en ko i sygeboks i ungdyrstalden, hvor den var opstaldet sammen med en anden ko i boks med dybstrøelse. Ved kraftig opmuntring rejste koen sig. Den havde painface og krum ryg når den stod. Koen svajede ikke ud for ryggreb (hvilket er tegn på at den har smerter fra mave- eller brystregion). Painface sås ved lav hovedholdning, bagudvendte ører og et anspændt udtryk i ansigtet. Koen havde en hævet venstre bagkirkel på yveret. Ved berøring af kirtlen føltes denne hævet, varm og hård, hvilket tolkes som infektion i kirtlen. Koen vægrer sig ved berøring af kirtlen."*

Af sagsoplysningerne fremgår endvidere, at koen d. 16.-18. november 2019 blev behandlet for hasebetændelse med antibiotika og smertestillende. Det fremgår endvidere, at der ikke foreligger oplysninger om, at besætningsdyrlægen havde tilset koen, da dyrlægen var på rådgivningsbesøg i besætningen dagen før kontrolbesøget.

Lægges ovennævnte og sagsakterne til grund, finder Rådet, at koens tilstand ved de daglige tilsyn har været tydelig og erkendt i besætningen. Dens situation skulle have været afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket bedst ville være sket ved, at den senest i forbindelse med dyrlægebesøget dagen forud for kontrolbesøget d. 20. november 2019 var blevet undersøgt og vurderet af besætningsdyrlægen eller aflivet.

Spørgsmål 6:

Såfremt spørgsmål 5 besvares bekræftende, bedes Rådet desuden besvare, hvorvidt undladelse af at tilkalde dyrlæge til at tilse koen efter Rådets vurdering udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3?

Svar ad 6:

Rådet skal anføre, at Rådet udelukkende besvarer veterinærfaglige spørgsmål.

Lægges det til grund, at koen d. 20 november fremstod smerteplaget med forhøjet legemstemperatur samt øm, varm og fast hævet bagkirtel ca. 14 dage efter at fodermesterens egenhændige amputation af patten, er det Rådets vurdering, at koen, ved ikke at have været underkastet en veterinærfaglig vurdering og behandling, har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 7:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 7:

Der henvises til Rådets udtalelse af 28. november 2014 om patteamputation på køer udført af dyrlæger og lægmand, som kan findes på www.detvetsund.dk.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 20.000 kr. jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1 og § 14 - nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 12, jf. § 2 og § 27, stk. 1.